

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 18 juni 2007

om bemyndigande för Republiken Italien att tillämpa åtgärder som avviker från artikel 26.1 a och artikel 168 i direktiv 2006/112/EG om det gemensamma systemet för mervärdesskatt

(2007/441/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om det gemensamma systemet för mervärdesskatt ⁽¹⁾, särskilt artikel 395.1,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Genom en skrivelse av den 9 oktober 2006 som registrerades hos kommissionens generalsekretariat den 11 oktober 2006 begärde Italien bemyndigande att införa åtgärder som avviker från de bestämmelser i rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽²⁾ som styr en beskattningsbar persons rätt att dra av mervärdesskatt som betalats på inköp och som föreskriver att den privata användningen av tillgångar i rörelsen skall tas upp till beskattning.

(2) Direktiv 77/388/EEG har ersatts av direktiv 2006/112/EG.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/138/EG (EUT L 384, 29.12.2006, s. 92).

⁽²⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

(3) I enlighet med artikel 395.2 i direktiv 2006/112/EG överlämnade kommissionen i en skrivelse av den 28 februari 2007 Italiens ansökan till övriga medlemsstater. Genom en skrivelse av den 21 november 2006 meddelade kommissionen Italien att den hade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för behandlingen av ärendet.

(4) I artikel 168 i direktiv 2006/112/EG fastställs en beskattningsbar persons rätt att dra av mervärdesskatt för varor som levererats till honom eller för tjänster som tillhandahållits honom för användning i hans beskattningsbara transaktioner. Artikel 26.1 a i samma direktiv innehåller ett krav att ta upp användningen för privat bruk av en tillgång i rörelsen till beskattning för mervärdesskatt.

(5) Den privata fordonsanvändningen är svår att korrekt kartlägga och även om det är möjligt är metoderna för att göra det ofta tungrodda. Enligt de åtgärder som begäran avser bör mervärdesskattebeloppet på avdragsberättigade utgifter för fordon som inte enbart används för ändamål i rörelsen, med vissa undantag, fastställas som en fast procentsats. På grundval av nu tillgänglig information anser de italienska myndigheterna att en procentsats på 40 % är rimlig. För att undvika dubbelbeskattning bör samtidigt kravet att ta upp den privata användningen av ett fordon till beskattning för mervärdesskatt upphävas om den har omfattats av denna begränsning. Dessa åtgärder kan motiveras med hänvisning till behovet att förenkla uppbörden av mervärdesskatt och förhindra skattefusk genom felaktig redovisning.

(6) Dessa avvikande åtgärder bör vara tidsbegränsade för att möjliggöra en utvärdering av deras effektivitet och procentsatsens lämplighet, eftersom den föreslagna procentsatsen grundas på ursprungliga uppgifter om användning i rörelsen.

- (7) Den 4 november 2004 lade kommissionen fram ett förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 77/388/EEG, nu 2006/112/EG, som gäller rätten att dra av mervärdesskatt ⁽¹⁾. Den avvikande åtgärden bör upphöra den dag då det föreslagna direktivet träder i kraft om denna dag infaller tidigare än den dag som anges i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avvikelse från artikel 168 i direktiv 2006/112/EG bemyndigas Italien härmed att begränsa rätten att dra av mervärdesskatt som påförts utgifter för motordrivna fordon som inte uteslutande används för affärsändamål till 40 %.

Artikel 2

Med avvikelse från artikel 26.1 a i direktiv 2006/112/EG är Italien också skyldigt att inte likställa användningen för privat bruk av fordon som ingår i tillgångarna i en beskattningsbar persons rörelse med tillhandahållande av tjänster mot ersättning, när det fordonet har varit föremål för en begränsning av avdragsrätten enligt detta beslut.

Artikel 3

Utgifter som hänför sig till fordon är undantagna från den begränsning av avdragsrätten som medges genom detta beslut om fordonet tillhör någon av följande kategorier:

- Fordon som utgör en del av den beskattningsbara personens handelslager för utövandet av dennes verksamhet.
- Fordon som används som taxi.
- Fordon som används för körlektioner av en bilskola.
- Fordon som används för uthyrning eller leasing.
- Fordon som används av säljare.

Artikel 4

Med utgifter som hänför sig till de aktuella fordonen avses utgifter för köp av fordonet, inbegripet utgifter avseende kontrakt om montering och liknande, utgifter för tillverkning, gemenskapsinternt förvärv, import, leasing eller förhyrning, ombyggnad, reparation eller underhåll samt utgifter som hänför sig till leverans av varor eller tillhandahållande av tjänster som har samband med fordonen eller användningen av dem inklusive smörjmedel och bränsle.

Artikel 5

Artiklarna 1 och 2 skall gälla för alla motorfordon, utom jordbruks- och skogsbrukstraktorer, som normalt används för personbefordran eller godstransport på väg, med en tillåten totalvikt som inte överstiger 3 500 kilogram och med högst åtta säten utöver förarsätet.

Artikel 6

En bedömning som täcker de första två årens tillämpning av detta beslut, inbegripet en översyn av den tillämpade procentuella begränsningen, skall inlämnas till kommissionen efter den andra årsdagen av detta beslut, dock senast den 31 december 2009.

Artikel 7

Detta beslut skall upphöra att gälla på dagen för ikraftträdandet av gemenskapens regler för fastställande av vilka utgifter för motordrivna vägfordon som inte medför rätt till fullt avdrag för mervärdesskatt, dock senast den 31 december 2010.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Luxemburg den 18 juni 2007.

På rådets vägnar
F.-W. STEINMEIER
Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 24, 29.1.2005, s. 10.